

Jan Schoenmakers, 25 jaar Pastoor voor Meijel

Zijn allereerste week in Meijel voor Pastoor Schoenmakers (voor, Jan) was meteen een hele aparte – zo vertelde hij eens: het was februari 1986; hij is alvast *waarnemend*, vanwege de ziekte van Pastoor Claessens - zijn officiële benoeming volgt per 1 november van dat jaar :

Liefst 3 begrafenissen hebben meteen die eerste week direct plaats. Maar allemaal, op verschillende tijden. Pastoor Schoenmakers is iemand, die iedereen hetzelfde wil behandelen. Wat hij op dit gebied daarom tot uiting gaat brengen, door vanaf dan een vaste tijd voor een Afscheid, te nemen.

Hij is naar Meijel gekomen, vanuit Panningen. Daar heeft hij veel gewerkt met de Jongerenkerk. In het begin ervaart hij voor zichzelf met de Jongerenkerk hier wat probleempjes, Dat wil zeggen: er wordt -naar zijn visie- té veel geleund op de Pastoor, en er komt volgens hem té weinig nog vanuit de jongeren zelf. Hij zet de jongeren vanuit zijn gedachtegang daarom aan, om zelf de missen te gaan maken. En gaandeweg wordt het naar zijn idee beter; en maakt hij zelf een samenwerking met de Jongerenkerk in Panningen.

Hij introduceert ook de gezinsviering weer in Meijel. Hij brengt dit wederom mee, vanuit Panningen. De werkgroepen Meijel en Panningen werken zelfs tijdelijk samen. Het kind moet centraal staan, in deze vieringen. Ook hier laat hij de werkgroepen zelfstandig de missen opzetten.

Pastoor heeft zijn opleiding gedaan in Rolduc (8 jaar), HTP in Heerlen (2 jaar), het Groot Seminarie in Roermond (2 jaar) en na 1 jaar opnieuw HTP, volgde het IVPT in Roermond – waar hij 1 jaar stage liep, in het ziekenhuis van Tegelen én 1 jaar in de parochie Helden-Dorp. In 1971 (*voor mezelf, mijn geboortejaar*) wordt hij in de thuiskerk van Nuth op 27-jarige leeftijd tot priester gewijd, en kapelaan benoemd bij : deken Marcus.

Vanaf 1971 is mw. Mia van Els zijn huishoudster. Ze heeft dit dan eerder 9 jaar gedaan, voor kapelaan Bloemen in Panningen -die net als zichzelf ook uit Venray afkomstig was. Tot de dag van vandaag, is Mia bij Pastoor gebleven.

Als Pastoor is Jan Schoenmakers van mening, dat je naar de mensen moet luisteren en naast de mensen moet gaan staan. Interesse tonen in de medemens, zo ziet hij zijn taak. Regels zelf, zijn niet heilig.

Vanuit de Algemene Hulpdienst Meijel zet hij daarom samen met mw. Timmermans een werkgroep Rouwverwerking op. Men moet praten over een verlies. Dit doen mensen ook veel, op het kerkhof.

Op het kerkhof is inmiddels een Afscheidsruimte gerealiseerd. Dit is tevens een plek, waar mensen elkaar ontmoeten en kunnen praten. Hij was trots, op de realisatie van deze plek. En over het onderhoud ervan, het meest recent olv. beheerder Piet Schers.

Gedurende zijn periode in Meijel heeft hij hulp gehad van Koster Wim Althuisen. Een begenadigd musicus en weet menig communicant te beïndrukken met zijn orgelspel tijdens de rondgang door de kerk. De koster zorgt er verder voor dat altijd de hosties klaar liggen als de ziekenrondgang plaatsvindt. Heel veel Diensten zijn door het Dames- en Herenkoor samengedaan met Pastoor.

Pastoor Schoenmakers vond, dat hij duidelijk moest zijn naar zijn parochianen. Bijvoorbeeld: 'dinsdag is mijn vrije dag'. 'Een begrafenis start om 10.30 uur'. 'Bloemen moeten geregeld worden via de bloemenwerkgroep'. Hij heeft zich gesteund geweten door zijn Kerkbestuursleden, waarvan mensen als Henk Martens en Huub Grommen de voorbije jaren zijn komen te overlijden. En ook iemand als Henk Willems, die veel bij heeft gedragen aan de bewaarde kennis van, en over de St.Nicolaas-kerk. Bij het wekelijkse Spreekuur en vele andere uren door-de-week en in het weekend was Gerda Mewiss er, steeds; Joke Hölscher-Doensen zorgde voor het secretariaat. En voor het overzetten van de Weekberichten in de computer, de hulp van Jo Hanssen, terzijde gesteun door An.

Het dopen van vele vele Meijelsen, heeft hij altijd op het priesterkoor gedaan. Dit is volgens hem, het centrale punt in de kerk; en hier begint dan het geloof.

Het maken van foto's was een hobby. Hierdoor ontstonden veel contacten met mensen uit het dorp. Dit vond hij fijn. Hij wilde tussen de mensen staan, en niet erboven. Daarom vond hij de trappen bij de ingang van de pastorie ook ongelukkig: mensen moesten daar altijd tegen Pastoor opkijken, wanneer ze naar de pastorie kwamen.

In de loop van de tijd, heeft hij veel taken in de kerk laten overnemen. Belangrijk was, dat vrijwilligers dit zelfstandig konden doen. Een goed voorbeeld hiervan, is de Avondwakegroep. Bij het opstarten hiervan heeft hij als Pastoor ook ondersteuning gehad van de vriendschappelijke omgang met zr. Gratia en zr. Ancilla.

Pastoor Schoenmakers vindt het belangrijk, dat mensen toch minstens 3-4 keer per jaar naar de kerk toekomen. Zo kun je een band opbouwen, en samen iets uitdragen.

Kleien was een ontspanning, zoals dat ook gold voor zijn bloemenkastje. Met meest speciaal, de vele vele cactussen.

Het bloemenkastje is meeverhuisd, op opgebloeid, in Kessel-Eik. De kerkhofploeg uit Meijel heeft het in 2011 afgebroken, en weer opgebouwd. Zo kon hij blijven genieten van zijn bloemen, die hij met veel zorg en liefde opkweekte.

Pastoor Schoenmakers en mw. Mia van Els hebben zich altijd opgenomen gevoeld in de gemeenschap Meijel. Ze hebben er met veel plezier gewoond, en echt "Tusj" gevoeld.

Pastoor, Jan Schoenmakers hoopte altijd, dat hij goed gezaaid heeft, en dat er iets van is uitgekomen...